

Előfizetési ár:

Helyben, háshoz hordva
Negyedévre . . . . 2 korona.
Félévre . . . . . 4 korona.
* * *
Vidékre, postán küldve
Negyedévre . . . . 8 k. 50 fl.
Félévre . . . . . 7 k. — fl.
* * *

Egyes szám 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS POLITIKAI NAPILAP

Megjelen minden nap,
hétfé és
ünneputáni nap kivételével.
* * *
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budai-nagy-útca 151. sz.
(Juhász-ház),
Munkácsy-utca a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgok intézendők.
* * *

Egyes szám 2 fillér.

A KECSKEMÉTI ALSÓ- ÉS FELSŐKERÜLETI FÜGGETLENSÉGI 48-AS PÁRT ÉS NÉPKÖRÖK HIVATALOS LAPJA

Felelős szerkesztő: HAJDU JÓZSEF.

Telefon 141. sz.

Laptulajdonos a Nyomda-Részvénytársaság.

A városi javadalmak

átadása.

Halotti beszéd egy rossz üzlet fölött.

Steinberger testvérek, kalocsai lakosok egy ajánlatot nyújtottak be a városi tanácshoz, melyben a városi javadalmi hivatal vezetését és ezzel a javadalmi hivatal által kezelt jövedelmi ágak kezelésének átadását kérelmezik.

Az ügy szerdán délután 5 órakor kerül a pénzügyi bizottság elé tárgyalás végett. A dolog érdemével foglalkozni csak azért tartjuk szükségesnek, mert egyáltalában szóba kerülhetett és tárgyalnunk is kell az ajánlat fölött. Egyébként azonban egy hang nélkül napirendre térhetnénk az egész figyelemre se érdemes ügy fölött.

Mert mi a tényállás?

Valaki vállalkozik arra, hogy a városnak egy jövedelmi forrása révén többet ki fog csikarni a polgároktól, mint maga a város. Biztosít a városnak mintegy 70 ezer koronával több évi jövedelmet, mint eddig volt. Fölajánlja tehát előbb, hogy 400,000, majd némi alkudozások után, hogy 408,000 koronát ad a városnak ezekért a jövedelmi ágakért, holott a város eddig mintegy 70 ezer koronával kevesebbet vett be.

A városnak tehát 70 ezer koronával lenne több jövedelme, mint eddig volt. Szép összeg! De lássuk csak, hogy mi áron kapnánk ezt a 70 ezer koronát?

Az ajánlattevőknek be kell szedni a lakosságtól ezt a 70 ezer korona többletet. De senki se bolond elhinni, hogy az ajánlattevők csak a mi szép szemeinkért fáradozzanak. Beszednek bizony ők még 100 vagy 200,000 koronát is évenként a 70 ezer koronán fölül, mert nincs jobb vagyonszerzési forrás, mint megszorult, kétségbeejtő helyzetben levő városoktól a javadalmakat bérbevenni és azt az érvényben levő szabályzatok szigorú betartásával kihasználni. Kerül is mindig néhány szerencsétlen, az utolsó szalmaszálhoz is kapkodó város, amelyik nem ártallja kitenni a lakosságot a javadalmi bérlok türethetetlen zaklatásainak. De mi talán még se vagyunk annyira.

Mert hiszen szép az a 70 ezer korona többlet de csak akkor, ha ezt nem az adófizetők zsebéből vesszük

ki. Lehet jövedelemtöbbletet elérni földbirtokok vagy ingatlanok jobban való hasznosításával, bérbeadásával, mert azt nem sinyl meg minden egyes polgártársunk. De a javadalmak kezelésének átadásával csak olyan jövedelemre teszünk szert, amit mindnyájunk zsebéből vesznek ki. Ilyenformán sokkal indokoltabb lenne a városi pótdadót fölemelni, mert akkor az így keletkezett jövedelemtöbblet mind a városnak maradna. Az ajánlattevők által a maguk számára gyűjtendő vagyon azonban szintén a mi zsebünkben telik majd ki, de jórésztben nem a város kasszájába jut.

Az ajánlattevők különben nyíltan megmondjuk, hogy: »a városi javadalmi hivatal által kezelt jövedelmi ágak kezelése tökéletesbithető s ez által a bevételekben tetemes emelkedés érhető el.«

Tisztelettel fölvetjük a kérdést, hogy vajjon nem a legszigorubb kritika lenne e ez a kijelentés a városi kezelés fölött, ha ebbe a kétes értékű spekulációba hajlandók volnánk belebocsájtkozni.

Igaz, hogy a jövedelmi ágak kezelésének tökéletesbitése által maga a város is több jövedelmet érhet el, ha úgy kívánjuk. De mi ennek az ára? Egy 60 ezer lakossal bíró város nyugalmanak és békességes életének odaadása 70 ezer koronáért.

Mert nem a zsebünket féljük mi Uraim, csak a nyugalunkat. Am tessék, kezelje a város szigorubbban a javadalmak behajtását, 70 ezer koronával több jövedelmet elérhet zaklatás nélkül is. De 150 vagy 200 ezer koronával több jövedelem behajtása már — mert legalább ennyit kell beszedni az ajánlattevőknek — zaklatás nélkül egyáltalában el se képzelhető.

Mert hiszen minden ilyen szerződésben benn foglaltatik, mint az ajánlattevők ajánlatában is, hogy a »lakosság semminemű zaklatásnak nem lesz kitéve.« De ki az a naiv gyerek, aki elhiszi, hogy nem a törvény szigorú betartásával lehetne produkálni még 100 vagy 200 ezer korona jövedelem többletet. A törvény szavaihoz való szigorú ragaszkodás pedig olyan zaklatást involvál, amelyet nem látott még Kecskemét várososa. Ököllet törülhetnénk szemeinket mindannyian, ha a

rosz törvény szavaihoz szigoruan radaszkodnék akár a városi hatóság, akár egy, a saját zsebére dolgozó kezelő, vagy bérlő.

A legkegyetlenebb öngyilkosság lenne az, ha a város egy olyan jövedelmi forrását, amelyet mindig csak nagy harcok és alkudozások árán tud megszerezni, most rongyos 70 ezer koronáért közpédára dobná. Mert nagyon is megfontolandó az is, hogy ha most megkaptuk is a javadalmakat a pénzügyigazgatóságától egy bizonyos összegért, 3 év mulva, amikor az alkudozások, kérélesek újra kezdődnek, nem követelhetnek-e tőlünk akár 100 ezer koronával is többet, mert ugyis 408 ezer korona tisztán kimutatható jövedelme van a városnak. S akkor majd ráfizessünk az üzletre jó egynéhány ezer koronát?

Mindezeket pedig nem az ügy érdemére vonatkozólag, csak tájékoztatásképen mondtak el. Mert tulajdonképen nem az itt a kérdés, hogy a Steinbergerék ajánlatát elfogadjuk-e, vagy nem, hanem csakis arról lehet szó, hogy átadjuk-e a javadalmi hivatal kezelését bárkinek, vagy ne adjuk. Hiszen egy ajánlaton elindulnunk nem szabad, nem lehet. Ha már arról kellene beszélnünk, ha már olyan kétségbeejtő helyzetben volna városunk, hogy még a javadalmakat is bérbe kellene adnunk, akkor is akár árlejtés, vagy pályázat útján kell igyekeznünk minél jobb eredményt elérni. Ha valaki ajánlatot tenne a városi bérház megvételére, nem azt döntenénk el, hogy odaadjuk-e, vagy ne adjuk, hanem, hogy eladjuk-e egyáltalában azt a bérházat, vagy sem. S ha elakarnánk adni, akkor se indulnánk el egy ajánlaton, hanem, vagy ajánlati tárgyaláson, vagy árverésen adnánk el. Mert lehet, hogy egy pályázaton nem 70, hanem 200,000 koronával is többet igérnének a javadalmakért is.

Nem ismerjük a városi tanácsnak ez ügyben elfoglalt álláspontját, de nem tételezzük föl, hogy a tanács a nélkül, hogy reá szolgált volna olyan kemény kritikát gyakorolna a javadalmak kezelése, tehát önmaga fölött is, hogy ha egy ilyen ajánlat elfogadásához alkalmat nyújtana.

Följegyezte a történelem, hogy II. Endre királyunk mikor már a ki-

Fuvarosok és bérkocsisok figyelmébe!

Egy zsák szecska 35 krajcár, 100 klg. szecska 3 frt 50 kr.
Naponta friss kukoricadara, 100 kiló 8 frt 10 kr.
Szigeti Mór és Társánál, Csongrádi-nagy-utca 8. sz.

Kecskemét, december 14.

rályi konyhára is hitelbe hordatta a hust, *kénytelen volt a vármokot és ja vadalmakat is bérbeadni* az izmaelitáknak, akik aztán kegyetlenül sarcolták az amugy is elszegényedett nyomorult lakosságot.

Hála az égnek, akármilyen szegénynek tudjuk is a várost, olyan mélyre még nem sülyedtünk, akkora nyomoruságba még nem jutottunk, hogy a város konyhájára is hitelbe hordassuk a hust, hogy a városi javadalmak kezelését is kiadjuk a kezünkől.

Iparos-asszonyok.

A ködös London 3 millió lakosa közül a napokban egy igénytelen, névtelen, szorgalmas asszonyt magas kitüntetésben részesített az angol király. Az asszony 25 éve dolgozik, mint vezető-munkás egy középszerű esztergályos műhelyben.

Ez eset fölött axiómázhatnánk mi magyarok, kik az iparpártolás diadalszerét végigrobogtattuk már egy párszor az országban — és mégis leszoktuk nézni az iparost.

Egyáltalán nagy szerencsétlensége hazánkban az osztály megkülönböztetés, mely ridegen elválasztja egymástól az embereket. Épen az összevegyülésben van az erő, ezáltal nevelődik a nagy társadalom modora, műveltsége, ambiciója. Így jut az iparos finomabb szokásokhoz, az intelligencia igazi szerepkörhöz.

De erről kár nekünk szólnunk. Majd fölveszi az eszme fonalát valamelyik leleményes író — a következő században. Mi most még csak szárazon beszámolunk arról, hogy amint külföldi iparos államok ismertetésekben olvassuk, a legelső országai Európának rég szakítottak a társadalom osztályait elkülönítő előítéletekkel. Sőt Angliában, Poroszországban előkelő családok gyermekei mesterséget tanulnak, hogy nevüknek régi fényét megtarthassák. Londonban az arisztokrácia hölgyei divattermeket nyitnak, lakásberendezési vállalatokat tartanak fenn s a legkülönbözőbb munkákhoz fognak, anélkül, hogy lenéznek őket. De nem ám az elszegényedett nemesek foglalkoznak külföldön iparral, sőt. Ma már a legtöbb iparvállalat cégtábláján előkelő nevet látunk. Ausztriában pedig még a főhercegek is beállanak egy-egy gyár részvényesei közé.

Nálunk még sokat kell törnie az életnek az intelligencia nyakán, hogy fiait a műhelypad mellé ültesse. Még mindig rohanást kergetjük fiainkat a tudományos pályákra. Arról meg igazán nem is merünk szólni, hogy kenyérkereső leányainknak inkább megfelelné az iparos pálya, mint az írógép. Pedig az volna a női élet modernizálása, az igazi fenimizmus, ha tehetségét, izlését, szorgalmát, kitartását a nő, a magyar iparnak áldozná.

Az volna az igazi fellendülés a magyar iparban, ha nem csak a fiuk, de a leányok is folytatnák atyjuk mesterségét, hogy azon esetben, mikor fiutódok nélkül idegen kézre szállna, vagy épen elpusztulna a műhely, hozzáértő iparos asszony volna a műhelyfő. A nőben is megvan az erély, az áttekintés, az igyekezet, a jóízlés és lelkiismeretesség oly fokban, aminőben mindez erőnyeket most a férfiakban a nyers erő helyettesíti. De különben is hány olyan mesterség van, amely nem erőt, hanem finomságot, ügyeséget igényel. Miért nem lehetne a nő, aminthogy külföldön sokan vannak, szabó, cipész, cukrász, nyomdász, asztalos eszter-

gályos, órás, aranyműves stb. Ez biztosabb, boldogítóbb kenyérkereset, mint a hivatal. Mintán a kor követelménye kiragadja a nőt otthonából, igyekeznek arra, hogy hazájának használjon, így talán sikerül, idővel megszüntetni azt a kicsinyítő nézetet, mellyel eddig iparunkat jogosan illetik.

A nő fellépése az élet küzdőterén sok újítást, változást fog előidézni. Azonban e küzdelmek között is őrizkedjék, hogy lelkületét ne piszkítsa be a szennyel, mellyel e küzdelem jár, hanem igyekezzék inkább megtisztítani a salaktól, mely évszázadokon keresztül reáragadott. Maradjon továbbra is gyöngye szerető nő, ki a családi életben találja fel a boldogságát. Tartsa meg nőiességét, ez szerzi meg a komoly gondterhes életnek a lelkesülést, rajongást és mindazt, ami az életet széppé és nemessé teszi.

Igy a nő segítségével felvarázsolhatja azt a ragyogó jövőt, melynek hajnalpirját még sűrű köd borítja.

NAPI HIREK.

Katonák karácsonya.

Aki nem volt valamikor katona, annak halvány sejtelve sincsen arról, hogy mi az, amikor például a szeretetnek legszébb ünnepén a rideg kaszárnya falai között kell az időt eltölteni, a szublonos menázsit fogyasztani.

Amikor a családokban ilyenkor örvendetnek egymásnak, amikor a szívek kiönthetik szeretetüket egymás iránt és az örömkönyvek hullanak a családokban, a rokonoknál, a jó ismerősöknél, a gyermekek örvendeznek a titokzatosságnak, a nagyok örvendeznek a kicsikéknek, — olyan szép, olyan boldogító mindez. Kár oly kevés öröm van kihatva az emberi szívek osztályrészei! Hogy ne ragadnók meg az alkalmat emberek!

És ilyen öröm ünnep szentkarácsony napja, amikor az egymás iránti szeretet megnyilatkozásául egymásnak örömeiket szereznek.

A szent estén kigyulladnak az apró gyergyácskák, fényörömben uszik a szoba, az emberek összeölelkeznek. Mindenkinek van valami mondani valója, valami ajándékozni valója a másiknak, akit szeret.

Tehát a szeretet ünnepe az emberek által olyaténképpen nyer kifejezést, hogy egymásnak adunk — örömet.

Hisz nincs nagyobb öröme a jó szíveknek, mintha akit szeret azt örülni látja. Már pedig a karácsony ünnepe a szeretetnek a napja, a vallás pedig a felebaráti szeretetnek lenne a zászlóvivője.

Mindenki talál valami örömet magának. De ott a rideg kaszárnyában sötétek az ablakok. Ott nem öröm út tanyát, hanem szomorúság. — A katona karácsony ünnepén érzi leginkább az ő rabságát. Odahaza az övéi körében ilyenkor milyen boldogok. Az a katona pedig leül az ágyára, ráborul a risztungjára, aztán gondolkozik, soká, mélyen, mindenről, mindenkiről és amikor felemeli a fejét, a risztung olyan nedves. . . — Az Isten tudja mitől lesz az a borju nedves, amikor a baka karácsony estén ráborul! . . .

Hát még azok akik messze a hazától, az édes otthonától, kietlen, sivár helyeken, ilyen puskaporos levegőjű időben Boszniában fogják átélni, átkeseregni az idej karácsony estét.

Bizony jól teszi minden emberbaráti szív, ha a kecskeméti fiuknak segít filléreivel megédesíteni Boszniában a karácsony napját.

Ne engedjük, hogy az a risztung nedves legyen! . . . (—r)

— **Főigazgatói látogatás.** Spittkó Lajos kir. tanácsos, tanterületi főigazgató, a napokban városunkba érkezett és megkezdte a reáliskolában és a gimnáziumokban látogatásait.

— **Karácsonyra a boszniai bakáknak.** Messze, a rideg hegyek között, kulturátlan, ellenséges nyomorult kis bosnyák telepek, városok falai között találja a szeretet ünnepe a mi fiainkat, az Alfölbakákat is. Karácsony éjszakáján künn a bosnyák bércok közt egy kőhajításnyira a határtól, felkelő bandák, vérszomjas, fellázított szerbek őrtüzei lobognak és a mi fiaink ezeknek a tüzeknek a világánál virrasztva hazagondolnak az alföldi rónákra, hazai ház karácsony esti boldogságára. Akiknek a sors megadta, hogy itthon szeretteik körében ünnepelhessenek, ne feledkezzenek meg a Boszniában didergő katonákról se. Varázsoljunk meleg karácsonyi hangulatot a boszniai magyar bakak táborába. *Minthogy adományokat csak folyó hó 18 ig fogadhatunk*, kérjük azokat a jószívű embereket, akik erre az igazán nemes és szép célra valamit szántak, hogy azt hozzánk mielőbb küldjék be. Lapunk szerkesztőségéhez a tegnapi és mai napon a következő adományok folytak be: A helybeli Szt. Ferencrendi ház 20 kor., Hanusz István 4 kor., özv. Almasi Lajosné 4 kor., Gyenes István 5 kor., özv. Laukó Károlyné 2 kor., Lintner Lajos 2 kor., Dörre Henrikné 1 kor., Koalik János 1 kor., D. Tóth János 2 kor., özv. Szabó Gergelyné 1 kor. A kaszinó ivén: dr. Tegze Gyula 4 kor., Baktay Mihály 3 kor., dr. Szabó Iván 3 kor., Szappanos Sándor 2 kor., Szeles György 2 kor. A mai napi gyűjtés eredménye 56 korona; az előző napokon gyűjtött 153 koronával együtt összesen: **209 korona.**

— **Emlékeztető.** Ma délután 5 órakor a polgári leányiskola dísztermében lesz a Katona-kör szabad lyceumának I. felolvasó ülése. Tártya a festészet és szobrászat fejlődési irányai, képekkel; előadók Dombi Lajos és Pataky Imre. Beléptidij nincs.

— **Luca napja.** Vasárnap volt Luca napja, amelyhez a népség annyi rengeteg babonát fűz még a mai korban is, hogy szinte lehetetlen lenne elszámolni. A lelkészek kötelessége lenne már az iskolákban az ilyen neveléses babonákat a gyermekek lelkéből és gondolkodásából csirájában kiirtani. — Az öregnek ugyan hiába beszéljük az ellenkezőjét, a babona ostobaságot, mert azokból azt kiszedni nem lehet.

— **Hadapródok az udvari ünnepeken.** A király megengedte, hogy ezentul udvari ünnepekre a hadapródokat is meghívassák.

— **A Polgári Kör** társadalmi bizottsága szombaton este tartott ülésén elhatározta, hogy az I. választói kerületben Széll János jelöltet támogatja. A többi kerületéknél semleges marad.

— **A kenyér és a bus ára.** A kereskedelmi miniszter tegnap tudatta a várossal, hogy az új ipartörvényben gondoskodni fog arról, hogy a kenyér és a bus ára hatóságilag szabályozható legyen. — Egyébként már a mai törvényben is van erre módja a másodfokú iparhatóságnak.

— **A VI. választói kerületben,** amely áll a Máriaváros, Halesz, Ballószög stb. pusztákból, már megejtették a jelölést. E szerint a nagy többség Adler Imre és Tóth Sándor kegyesrendi pap és tanár mellett foglalt állást a két tagsági helynek betöltésére. Vannak ugyan szóban mások is, akik fellépnek, mint jelöltek, de a hangulat Adler és Tóth Sándor mellett emelkedik.

A legszebb karácsonyfa-diszletek és cukorka-készletek kaphatók

GYENES S. és FIAI cégnél.

— **Karácsonyi séta!** Meglepető ujdonságokat látunk **Peri Ferenc** kalap-uridivat és cipő-kirakataiban. — A saiont igazán mindenben megelőzi. A legdivatosabb kalapok és Cylinderek mellett meglepetést keltenek a valódi angol egyszínű echarpok és a többi nyakkendő és uridivat-cikkek. A legpraktikusabb karácsonyi és ujévi ajándékok, feltűnést keltő olcsó árakban.

— **Felosztatott munkás egyesület.** A belügyminiszter még augusztus hóban felosztatta a vasutas munkások országos szövetségét s így ennek a szövetségnek a kecskeméti csoportját is. Ennek a kecskeméti csoportnak a IV. tized 325. számú házában volt a helyisége, ahol nekik — mint sajátjuk — egy szoba butorzat maradt. Ezeknek az ingóságoknak az eladását a miniszter most elrendelte. A rendőrkapitányság fogja ezeket elárvereztetni nyilvánosan (szék, asztal, szekrény stb) a helyszínen IV. tized 325 szám a., Kalán féle házában.

— **Sulyos baleset** Nagyön sulyos baleset érte tegnapelőtt **Vörös László** máriavárosi 334. sz. a. fiatal gazdát. A lova előtt állva, az hirtelen harapásra nyújtotta a fejét és a száját. Vörös Lászlónak csak annyi ideje maradt, hogy azért hátra kapta. A ló ennek dacára kettéhárapta gazdájának a felső ajakát. A szerencsétlen gazdának úgy kellett a bajú szát leborotválni és az orvosok által összevaratni.

— **Tombola-estély az „Otthon” ban.** Foldvári Ferenc, az „Otthon”-kávéház bérlelője tudatja a város közönségével, hogy holnap *szerdán* este **nagy tombolaestélyt** rendez gyönyörű szép és értékes nyeregménytárgyakkal.

— **Hangverseny.** A Kecskeméti Katolikus Egyesület vasárnap délután tartotta harmadik adventi felolvasó délutánját a kegyesrendi főgimnázium tornaacsarnokában. Az élvezetes, művészi számokból összeállított műsort a természet zsufolással megtöltött közönség hallgatta végig s lelkesen tapsolt a műsor keretében szereplő műkedvelőknek s K. Papp Tusinak, szintársulatunk illusztris tagjának.

— **Elveszett fiú.** Mészáros Pál Csalános 16 szám alatti lakosnak nevelt fia: Traján József, folyó évi november hó 15 én eltűnt. A fiú 17 éves, erős testalkatu, közép termetű, vöröses szőke haju, hosszú arcú, sötétsárga szemű. Ruházata: kékes színű, nagy szövet kabát, fekete kamgarn nadrág, puhaszáru csizma, fején asztragán-bőr sapka. Aki valamit tud és utbaigazítást adhat az eltűnt fiúról, legyen szíves jelentkezni a fent irt szám alatt, vagy a rendőrségnél, ahol 10 korona jutalomban részesül.

— **Gazdátlan pénz.** A városi zálogházban november hó 11-én az idejében ki nem váltott és így elárverezett zálogtárgyokból befolyt pénznek fölöslege 114 korona 06 fillér. Ez az összeg 3 évig azok tulajdona, akiknek zálogtárgyait elárverezték. Az ilyen lejárt zálogcédulákra eső többlet, a zálogcédula ellenében 3 évig a zálogház pénztáránál kifizettetik. Azon túl megmaradó összeg közcélokra lesz fordítva.

Mi, Cukrászok!

Ezennel értesítjük Kecskemét város nagybecsült közönségét, hogy az általános tarthatatlan nagy drágaság miatt a sütemény árakat közös elhatározással **10 fillérről 12 fillérré** és **4 fillérről 6 fillérré** emeltük, amely elhatározásunk úgy tudjuk eléggé indokolt.

Melleyel vagyunk tisztelettel:

Wittmann Károly Gyenes Mihály
Dunszt Ferenc.

Összekaszabolt kocsis.

A bor hatása.

Vértócsa az udvaron.

Sokszor és sok féle alakban tapasztaltuk már, hogy a bor őrzöngővé, valóságos vadállattá teszi az embert. Ilyenkor képes törni, zuzni, még társának az életét is képes kegyetlen kezekkel kioltani. Ilyenkor nem használ a szép szó, a józan ész szava, nem használ az intés, a fenyegetés, meg az az ő elbutult esze után. A bor, az alkohol áldozatának lehet betudni **Taskó József, Csomák Gábor** róm. kath. kántor kocsisának a tragédiáját is.

Az esetről a helyszínen megjelent tudósítónk jelentése a következő:

Vasárnap egész éjszaka oda volt **Taskó József** mulatni. Hétfőn reggel kiküldte a gazdája a tanyára szalmáért. Jól megrakva a kocsi hazafelé indult **Taskó**. Az egész uton zavarta a lovakat úgy, hogy mire haza érték csupa víz volt mind a kettő. A városon keresztül is gyorsan hajtott, mit meglátva az 56 os számú rendőr, megintette, hogy lassabban hajts. De a kocsi rá sem hallgatott. A rendőr látva, hogy **Csomák Gábor** házához hajt, utána ment és a nevért kérte tőle. **Taskó** a legesunyább káromkodással tagadta meg a neve bemozdását. A nagy zajra kijött **Csomák Gábor** is és meg tudva miről van szó készséggel akarta megmondani a kocsi nevét. Ez azonban éktelen káromkodás közepete ököllel a rendőr arcába vágott, úgy, hogy rögtön kibugyant a vér. Erre a rendőr kénytelen volt kardjához nyulni és olyat csapott a fejére, hogy rögtön elborította a vér.

De ez még nem volt elég. **Taskó** felkapott egy óriási petrence rudat és azzal akarta leütni a rendőrt. A rendőr, saját életéről lévé szó, ujból volt kénytelen a kardját használni. *A vér csak úgy csurgott Taskó fejéből, arcából.*

Majd még három rendőr jelent meg társuk segítségére, mit látva a kocsi, baltát ragadt és azzal akarta kiontani a rendőrök vetéit. Végre is nagy nehezen gáncsot vetették neki rángrottak és megkötözték.

Az összeütközés hevében, a szinte örültnek mondható kocsi *majdnem egészen letépte a fülét.* Megkötözve vastag kötelekkel, lefektették az udvar kövezetére. Undorító látvány volt: a véres ember hogyan hányja, veti magát tehetetlen dühében. Fekvő helyén valóságos vértócsa keletkezett és abban fetrengett, a kezét összekötő kötelét fogvaival marcangolva, **Taskó**.

Majd néhány perc múlva megérkezett a kocsi. Hét ember fogta meg a bivalyerejű **Taskó**t és alig birtak még akkor is vele. Nagy nehezen feltették, pokrócot borították a fejére és úgy vitték be a rendőrségre, ahol az ügyeletes orvos bekötözte a sulyos sebeit.

A semmiséget így tette a bor, a szesz őrzítő hatása egy hatalmas bünténnyé.

Sokan kárhoztatták a rendőrt, amiért úgy összevagdalta **Taskó**t. Amit tett a rendőr, teljes joggal tette, életéről volt szó. Rendőr a kardját soha se használta nagyobb szükségből, mint ennél az esetben. Mi lenne a közbiztonságból, ha egyesek teljesen büntetlenül üthetnék arcba a rendőrt, tépnék le a fülét? A kard használata, ha szorító kényszerűségből történik, soha se baj és nem megrovandó, mert elrettentő például szolgálhat másoknak.

10.000 darab

szép, vastag, hasított, 150 cmtr hosszú

akácfa szőlőkaró eladó

Cim a kiadóhivatalban. 3—3

A családi perpatvar vége.

Családjára gyújtotta a házat.

— Esküdszéki tárgyalás. —

A mai esküdszéki tárgyaláson **Kovács István** Budai hegy 17. sz. alatt lakó gazdaember bűnügye foglalkoztatta az esküdteteket.

Elkövetett bűnét részletesen ismertettük akkoriban olvasóközönségünkkel. **Kovács István** telkes gazda együtt élt családjával a budai hegy 17. sz. alatt. A legpéldásabb egyetértés volt közöttük jó sokáig. Tavasszal meghalt **Kovács István** apja, anyja s esinos kis földet kapott örökségül **Kovács István**, amit nyomban a nevére is iratott.

Ezért azután a feleségével örökösön civakodtak s az asszony folyton szekirozta **Kovácsot**.

A viszálykodásra legfőképen az adott okot, hogy **Kovács** folyton unszolta feleségét, hogy hagyják ott a Budai hegyen levő régi rossz viskójukat és költözzenek át az örökségül kapott házába.

Az asszony hallani sem akart a költözködésről, mire **Kovács** otthagya három gyermekét és feleségét s átköltözött az örökségül kapott házába, de azért folyton kérlelte feleségét, hogy költözzenek ők is át. Az asszony azonban a könyörgésekre hajthatatlan maradt.

Október 27-én este 9 órakor azután **Kovács** illuminált állapotban ismét megjelent felesége lakása előtt és kérlelte, hogy térjen vissza hozzá, majd pedig mikor kérését az asszony újra megtagadta, durva szavakkal megfenyegette feleségét:

„Nyisd ki az ajtót, mert baj lesz. Gyere haza, mert rágyujtom a házat.”

Kovács né fazonban kinevette fenyegetőző férjét, mire az gyufát vett elő és nyugvó családjára gyújtotta a házat.

Az égő ház rémes világitása s gyermekeinek velőtrázó sikoltozására ébredt tudatára **Kovács** szörnyű tettének s nyomban a tűz lokalizálására sietett, ami azonban hiábavaló munka volt, mert a ház porrá égett.

Szörnyű tettéért ma vont a felelőségre az esküdszék **Kovács Istvánt**, dr. Stipl Károly tvszéki elnök elnöklete alatt. A tanács tagjai **Daróczy János** és **Szeles György** törvényszéki bírák. Ügyész dr. **Gyalokay Sándor**, **Kovács** védője pedig dr. **Iv. Szabó László**.

A vádirat felolvasása után **Kovács István** megtörve, könnyek között töredelmesen vallja be bűnét s részegségével, s felesége makkaszkodásával védekezik.

Felesége kihallgatása után a kérdések megszövegezésére és a vádbeszédekre került a sor.

Dél fél 12 órakor vonultak vissza az esküdték s rövid tanácskozás után kihirdette elnökük a marasztaló verdiktet.

A törvényszék, az esküdték igazmondása alapján **7 hónapi börtön** büntetéssel sújtotta **Kovács Istvánt**.

Szücs műhely.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

Nagykőrösi utca 16. szám alatt

szücs műhelyt nyitottam,

melyet csak rövid ideig tartok fenn.

Elvállalok minden e szakba vágó munkákat a legujabb divatszerinti készítésre.

8319

Tisztelettel:

3—1

Csikay Lajos szücs.

Kiadó kovácsmühely. Egy jó forgalmu kovács mühely 1909. majus hó 1-re lakással együtt kiadó. Értekezni lehet Somodi Janos kerékgyártóval, II. tized, Rózsa u'ca 336.

